

REFLEKSION OVER D.D.B.S REPRÆSENTANTSKABSMØDE I BRÆDSTRUP DEN 4. FEBRUAR 2017

Efter at have deltaget i D.d.B's repræsentantskabsmøder i 45 år i streg tillod jeg mig i år at tage en fridag sammen med min hustru. Det synes jeg godt, jeg kunne tillade mig efter de mange års deltagelse. Jeg benyttede weekenden til at parre mine avlssuer men herom senere. Da jeg ikke selv deltog, har jeg med spænding modtaget diverse mundtlige referater og så naturligvis det officielle referat fra "Brevduen".

Det første der falder mig ind når jeg læser referatet er at formanden Erik Dybdahl har en vision om at skabe et vindue udadtil med en eller anden form for totalisator. Det synes jeg er positivt og det er en ide der bør arbejdes alvorligt med. Jeg må imidlertid også gøre opmærksom på at det er et forretningsområde hvor man ikke skal forvente sig at vi kan tjene en hulens masse penge og så er vores lykke gjort. At bevæge sig ind i dette medfører også betydelige økonomiske risici hvis ikke det bliver styret benhårdt. En gennemarbejdet forretningsmodel og en gennemregnet "business case" er som minimum en forudsætning for at arbejde med en investering af denne art.

I formandens beretning er han inde på at han bliver ked af det når Sektion 11 betegner processen omkring salget af DdB's bil som nepotisme. For at sætte dette helt på plads så var vor sektion ikke interesseret i at købe den bil. Vi forudsætter imidlertid at når bestyrelsen vælger at sælge et stykke aktiv så giver man hele organisationen mulighed for at byde ind på dette aktiv der jo er fællesej. Salget af bilen blev afgjort allerede inden offentliggørelsen af bestyrelsens beslutning om at sælge bilen. Således blev der kun budt på bilen fra Sektion 12 (via Niels Larsen) og fra Sektion 52 (via Erik Rasmussen) begge medlemmer af bestyrelsen. Åbenhed og gennemsigtighed efterlyses.

Under valg til hovedbestyrelsen blev Ole Nielsen, 225 væltet og Jan Qvortrup nyvalgt. Tillykke til Jan som jeg forventer, er indstillet på at lave et godt stykke arbejde i bestyrelsen. Lidt ærgerligt for Ole, men for mig ikke helt uventet. Det er som om at de to hovedbestyrelsesmedlemmer i Region Øst i en længere periode ikke har været i takt med medlemsskaren. For mange år siden kan jeg huske en lignende situation i Midtjylland hvor E. Simonsen, Silkeborg blev væltet af pinden af Erik Rasmussen, Randers, efter at Simonsen var kommet på kant med baglandet.

Er man valgt til en tillidspost så er det nok klogt at lytte til sin vælgerskare, og ikke tro at man i en bestyrelse er en slags loge der lukker sig om sig selv. Betragter man bestyrelsen som os og medlemmerne som et nødvendigt onde så er man for alvor på afveje. Jeg savner ordentlig og tilbundsgående information, gennemsigtighed og god dialog mellem bestyrelse og medlemmer. Hvis medlemmerne har en ordentlig information og grundige fakta til rådighed så er de også i stand til at træffe fornuftige og gode beslutninger på organisationens vegne. Så er det i øvrigt fornuftigt at bestyrelsesmedlemmerne kommer ud for at møde og tale med medlemmerne i øjenhøjde. Åbenhed og det der kaldes "good governance" er begreber som bestyrelsen burde tage til sig. Hemmeligheder, lukkethed, lukkede interne referater og "spin" er ikke god stil i dagens Danmark.

Omkring vedtagelsen af kapflyvningsplanen så noterer jeg at der blev vedtaget en landsflyvning fra Freiburg. Et mål for forslagsstillerne er at styrke interessen for landsflyvningerne. Det mål kan jeg til fulde støtte. Jeg tror imidlertid ikke at en ekstra landsflyvning styrker interessen for landsflyvningerne. Man burde i stedet satse på at få flere til at deltage på de landsflyvninger der allerede var på planen. Det kan gøres på forskellige måder med attraktive præmierækker og ved at der på den sidste flyvedag hvor den længste flyvning traditionelt er placeret lukkes af for at placerer alverdens andre flyvninger, det havde god effekt før i tiden. Principielt er jeg betænkelig ved at man samler sponsormidler sammen til støtte for få et forslag gennemført. Konsekvenserne af dette er uoverskuelige hvis dette tillades fremover. Under beretningen var Finn Nielsen inde på at behandlingen af flyveplanen var en tidsrøver. Jeg undrer mig såre, 80% af DdB's aktiviteter er afviklingen af kapflyvninger. Det er derfor helt naturligt at behandlingen af kapflyvningsplanen optager medlemmerne hver andet år hvor planen er til behandling. Hvis ikke der er plads til det og til at behandle meningsforskellene omkring flyvningerne så er der i virkeligheden ingen grund til at mødes overhovedet. Derfor er Finn Niensens tanker helt ved siden af. Hvad der derimod kan tænkes over er at samordningen af kapflyvningerne helt har lidt skibbrud. I Jylland har man ikke formået at koordinere ret mange stationer mellem Nord og Syd. En nærliggende tanke var at man fremover begyndte at arbejde med gennemgående og ikke gennemgående flyvninger for at få lidt hold på koordineringen.

For at vende tilbage til parring af mine duer så kører det som smurt. Alle avlsduerne er parret og undtaget nogle enkelte senunger fra 2016 så har alle lagt æg. Jeg har i år lavet et samarbejde med Erik Henriksen, 059 der har lånt mig 1091 en hun fra "det blå par" og hende har jeg parret med min es-due han "244". Vi har aftalt at hver får et hold æg hvorefter Erik får 1091 tilbage. Når det er overstået skal "244" igen parres med "Japaner- hunnen" fra Team Vollebregt. Flyveduerne bliver ikke parret før end 1. april og jeg trækker ingen unger fra dem i år. Når de har 10 dages æg bliver de separeret og er derefter klar til arbejdet i det totale system.